

for at drage Mistanken bort fra den virkelig Baagjældende, saa udgjør den urigtige Angivelse en Deel af selve Broden og kan ligesaa lidet blive Gjenstand for særlig Afstraffelse, som de Forsøg, hvormed en Forbryder ellers søger at unddrage sig Ansvar for sin Gjerning, eller de falske Forklaringer, som han i dette Tilfælde ellers afgiver. Udvalget maa derfor foreslaae, at den nye Paragraph udgaaer.

§ 5.

Udvalget finder ikke, at den i denne Paragraph indeholdte Regel, hvorefter Bogtrykkeren samtidigt med Skriftets Udlevering fra Bogtrykkeren skal aflevere et Exemplar til Stedets Politievrighed, bør have det Omfang, som her er givet den, idet vi holde for, at Reglen bør indskrænkes til Skrifter af mindre Betydning. Dette ere vi saameget meget mere tilbøjelige til at foreslaae, som det er stemmende med den bestaaende Lovgivning (Forordning 27de Septbr. 1799 §§ 26 og 27) hvorefter ifkun Skrifter, der ere under 24 Ark, ere at aflevere, og vi troe, at den samme Grund, som bestemte Lovgiveren til i den nu ikke mere gjældende Pl. 3die Juni 1846 § 2 at ophæve Bestemmelsen i Pl. 13de Mai 1814 for de Skrifters Vedkommende, der vare over 6 Ark, taler for, at Skrifter af over 6 Ark nu slet ikke blive at aflevere, da denne Aflevering egentlig kun har Interesse for det Offentlige med Hensyn til Blade og andre periodiske Skrifter, saavel som Flyveskrifter. Ligeledes kunne vi ikke billige, at Afleveringen til Politimesteren skal skee samtidigt med Skriftets Udlevering fra Bogtrykkeriet, en Bestemmelse, hvis Efterlevelse det i Virkeligheden er saa godt som umuligt at paasee, og, da det i det Mindste er tvivlsomt, om det ikke maatte staae i Strid med Grundloven at foreskrive, at Afleveringen skal finde Sted forinden, mæne vi, at Fristen, inden hvilken Afleveringen skal skee, bør begynde at løbe fra Udleverings-Diebløkket og kan passende sættes til selve den Dag, paa hvilken Udleveringen finder Sted. Vi foreslaae derfor til denne Paragraph følgende Endringsforslag:

Efter Ordet „Skrift“ i første Linie sættes

„af ikke over 6 Arks Størrelse“; og „samtidigt med Skriftets Udlevering“ i 1ste og 2den Linie forandres til „samme Dag, Skriftet udleveres.“

§ 6.

Mod Indholdet af denne Paragraph har Udvalgets Fleertal Intet fundet at erindre. Derimod troe vi, at den ikke her har sin rette Plads, hvormed vi nedenfor skulle ytre os, ligesom vi ogsaa foreslaae, at denne Paragraph faaer følgende Tillæg: „Beslaglæggelse af et Skrift kan i saa Fald kun finde Sted efter Undersøgelsesdommerens Kjendelse og paa hans Ansvar,“ en Bestemmelse, der uden Tvivl har sin Gjæmme i Forholdets Natur, men hvis udtrykkelige Udtalelse forekommer os ønskelig.

§ 7.

Udvalgets Fleertal finder det ikke besøiet, at Lovens analogiske Anvendelse paa Kobberstik, Træsnit og andre billedlige Fremstillinger indskrænkes ene til de Tilfælde, at disse maatte være ærefrænkende eller usædelige; det forekommer os, at de samme Grunde maae medføre en analogisk Anvendelse af Loven i det Hele, forsaavidt saadanne Fremstillinger træde selvstændigen frem og ikke som Bestanddele af et Skrift. Dog ansee vi den analogiske Anvendelse af § 5 (nu § 4) paa disse Kunstgjenstande for urigtig. Vi foreslaae derfor, at Paragraphens andet Affnit forandres saaledes: „Paa Kobberstik, Træsnit, Steentryk og andre billedlige Fremstillinger ville ligeledes de angaaende trykte Skrifter givne Bestemmelser, med Undtagelse af § 4, analogt være anvendelige; dog, saafremt de udgives i Forbindelse med et Skrift og som Bestanddele af dette, har den, der bærer Ansvar for Skriftet, tillige Ansvar for disse.“ Sidste Affnit foreslaaes at bortfalde.

Endelig mæne vi, at denne Paragraph har en mindre rigtig Plads i Lovforslaget, men bør flyttes henimod Slutningen i Loven.